

Als een val je leven op z'n kop zet

Coosje Meerveld

Stel je woont in een prachtig huis. Je hebt alles goed voor elkaar. Dan slaat het noodlot toe. Je valt en komt in het ziekenhuis terecht. Na de behandeling aldaar ga je naar een revalidatie afdeling. Je hoopt weer naar huis te kunnen, maar niets is minder waar.

Vraag

Het is weekend. Ik bekijk mijn werkmail ondanks dat ik vrij ben. Dat is zo langzamerhand een gewoonte geworden door Covid-19. Ik zie een vraag of ik een mevrouw wil bezoeken. Ze is erg verdrietig en zegt zingevingsvragen te hebben. Mw. is aangemeld voor het verpleeghuis. Verhuizen vanuit huis naar een verpleeghuis is altijd heftig, maar nu het land op slot zit door Covid-19, wordt het extra ingrijpend. Je wordt dan als het ware afgeleverd bij het verpleeghuis. Jouw spullen worden neergezet en je volgt zelf een korte tijd later. Geen afscheid. Geen bezoek. Daar zit je dan.

Orde in de chaos

Na het weekend bezoek ik mw.

Als ik bij haar kom begint ze gelijk met praten. Oh, wat is ze daaraan toe. Ze vertelt hoe ze in het ziekenhuis is gekomen. Dat daarna alles anders is. Ja, ze vergeet weleens wat, maar of dat nu echt een probleem is? Toch is voor haar besloten dat ze niet meer naar huis kan en naar een verpleeghuis moet. Hoe gaat zoiets? Als je hier nog nooit eerder over hebt nagedacht? Hoe kun je een keuze maken als je niet weet wat je te wachten staat? En dan moet er ook nog ergens plek zijn. Al deze gedachten en gevoelens houden haar dagelijks bezig. Mw. is blij met alle hulp die ze krijgt, maar in haar hoofd draait het op volle toeren. Het is alsof ze haar hele leven opnieuw beleeft. Haar heftige kindertijd, hoe ze door haar man gered is uit die onveilige thuissituatie. Al het verdriet dat ze heeft meegemaakt. Maar ook de vele verhuizingen die haar juist veerkrachtig hebben gemaakt. Ze past zich makkelijk aan en maakt snel contact met andere mensen. Die vaardigheden zijn keer op keer nuttig gebleken. Ook nu, op een plek waar ze eigenlijk niet wil zijn.

Op verhaal komen

Door over haar leven te vertellen kan mevrouw alle gebeurtenissen ordenen en beter duiden. Ze vindt het pijnlijk om zomaar te moeten verhuizen. Om geen afscheid te kunnen nemen van de plek waar ze zo lang heeft gewoond. Van burens die de plek van "familie" hebben ingenomen. Erkenning voor deze emoties maakt dat ze begint te huilen. Tegelijkertijd het lucht haar ook zichtbaar op. Samen kijken we naar foto's van haar oude huis. Hierdoor ontstaat ruimte om herinneringen op te halen. Symbolisch ruimen we de foto's op. In een mooie envelop en daarna in de la van haar nachtkastje

Zo krijgt pijn en verdriet heel letterlijk een plek. De mooie en fijne herinneringen zullen blijven en neemt ze mee naar haar nieuwe woonplek.

Auteur

Coosje Meerveld is een van de geestelijk verzorgers die zijn verbonden aan het Centrum voor Levensvragen Oost-Veluwe. Wilt u ook gebruik maken van een aantal gesprekken met een van hen? Dat kan kosteloos als u 50 jaar of ouder bent of als u in de palliatieve fase van een ziekte verkeert.